

ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ - ਨੰਬਰ ਤਿੰਨ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ

Jeff Pippenger

2023-08-21

“ਇਸ ਲਈ ਖੇਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁਦਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਣਅਪੇਕਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕੀਮਤੀ ਧਾਤ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਖੋਜ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੱਭੇ ਗਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸਤਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਖੋਜ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਸ਼ੁੱਧ ਸਮਝ ਅਤੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਧਨਾਚ ਭੰਡਾਰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ।”

“ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਵੇਂ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਣਦੇਖਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਭੂਟ-ਤਰਕਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਜਤਨਸ਼ੀਲ ਖੋਜੀ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ-ਘਰ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਹੋਰਨਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ-ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵੰਡਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਵੰਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਹੋਰ ਲੋਕ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ, ਉਹ ਨਵੇਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ...”

“ਜੇ ਲੋਕ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਜੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਬਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਬਚਨ ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ। ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ, ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਬੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ।

“ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਮਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਵੀਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਦੀਪਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਸਣਗੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਕਿਰਨਾਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ।”
Manuscript Releases, volume 1, 37–40.

ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲੱਗੀਏ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ-ਬਿੰਦੂ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲੇਖ ਆਨਲਾਈਨ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਲੇਖ ਤਾਰੀਖ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣੂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਸਾਰੀ ਦੁਹਰਾਵਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਿਪਟ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਯਥੇਸ਼ਟ ਬਾਈਬਲੀ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਨਵਾਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ Future for America ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਸਮਝ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਣਿਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ।

ਕੁਝ ਅਤਿ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਤੱਕ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕ-ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰਾਂ; ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ

ਇੰਨੀ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜੇਹੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਟਿਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਥ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10, 11.

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਪਰਿਪ੍ਰੇਖ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ: ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ; ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਥਾਪਿ ਜਦੋਂ ਉਹ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਓਰੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਹੀ ਬੋਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੇਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 16:8-16.

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੁਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ,” ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ “ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ” ਤਾੜਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੁਨੇਹੇ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅੰਸ਼, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੇਲ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੱਬਤ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦਾ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਂ ਤੁਰੀ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 1:10।

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ,” ਯੂਹੰਨਾ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੇਲ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ “ਪਿੱਛੇ” ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ “ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼” ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਲੀ ਹੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਲਈ ਆਖਦੀ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ; ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਜਿਸ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉੱਡੇਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਹਨਾਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ (ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ) ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:17।

ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਜਾਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਵੱਲ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤੁਰਹੀ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ "ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ" ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਮਿਲਰ ਉਹ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੌਰਾਨ, ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਫੂਕੀ ਸੀ। ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੀਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, (ਅਤੇ ਇਹ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ" ਧਾਪ ਦੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਇਬਰਾਨੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੱਚਾਈ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਸੋਲੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਸਾਰੇ ਸੱਚ" ਵਿੱਚ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ" ਵੀ ਵਿਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।"

ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕੁਝ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੱਚਾਈ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਤਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾ ਦੇ ਤ੍ਰੈ-ਸਵਰੂਪੀ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "line upon line" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਹੋਰ ਚਾਨਣ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਤਦ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਤਪੱਤੀ 1:1-2:3 ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਸਾਕੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਵਾਅਦਾ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਜੋੜਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜ ਰੇਖਾਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਪੰਜ ਰੇਖਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉੱਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੱਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਅੰਤ ਉਸੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਗੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜ "ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ" ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਣਮਹਰਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਹੋਰ ਲਾਈਨਾਂ ਲਈ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਇਸ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ “ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਪਦਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀਭਰਪੂਰ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਜੋ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਮੱਤੀ 1:1।

ਯਿਸੂ ਨੇ “ਦਾਵੀਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਿੱਧੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਅੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੁੱਤਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ—ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਤਦ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਬਾਈਬਲਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨਿਛਾ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਠੀਕ ਉਸੇ ਅਨਿਛਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਪਹੇਲੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਪਹੇਲੀ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਦਾਵੀਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਦਾਵੀਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ?

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਚਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਚਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਚਨ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਚਨ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਰਚਿਆ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਪੰਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਉਲੇਖ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਤਰਸ, ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੇਗਾ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰੀਤ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਕਰੇਗਾ?” ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ? ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆ।” ਤਦ ਇਹ ਗੱਲ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ; ਤਥਾਪਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ?” ਇਹ ਉਹੀ ਚੇਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੱਚੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤੀਆਂ; ਜੇ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਆਪ ਵੀ ਸਮਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਆਮੀਨ। ਯੂਹੰਨਾ 21:21–25.

ਪਤਰਸ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਮਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਯੂਹੰਨਾ ਮਰੇਗਾ ਵੀ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ: “ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਚਾਹਾਂ ਕਿ ਉਹ [ਯੂਹੰਨਾ] ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ?” ਯੂਹੰਨਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।

ਤੁਸੀਂ ਉਸ “ਸੱਚਾਈ” ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਦੇਖ ਜਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਲਿਖੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।

“ਆਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਗਮਨ ਬੇਤਲੇਹਮ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਪਤਮਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਕਰਤਾ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ‘ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।’ ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਬਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

“ਉਹ ਜੇਤ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨਬੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਨ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧੁਨੀ ਦੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗੇ।” Manuscript Releases, volume 19, 41.

ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਚਾਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ “ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ” (ਪਤਮਸ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ “ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ” ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਤਮਸ ਉੱਤੇ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਕੀ?

ਫਿਰ ਉਹ ਗਿਆਰਾਂ ਚੇਲੇ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਥਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਨੇ ਸੰਦੇਹ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, “ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸਭ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਾਓ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਮੰਨਣ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਜਗਤ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ।” ਆਮੀਨ। ਮੱਤੀ 28:16–20.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜਲਾਂ ਉੱਤੇ ਗਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਓ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੱਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ। ਮੱਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਛੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਮੰਨੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਘਰ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜ ਦੀ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਿਵਯ ਨਾਮ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ‘ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਹੈ।’ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 23:6.”

“ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰ ਤਿਆਗ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤ੍ਰਿਏਕ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਰਵਜਨਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜਸੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਸਵਰਗੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਅਤੇ

ਵੱਖਰੇ ਰਹੇ, ... ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾ ਲਗਾਓ।' ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ।' 2 Corinthians 6:17, 18."

"ਜਦੋਂ ਮਸੀਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਰਸਮ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੁਰਗ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨਵੀਂਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਬੇਈਮਾਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗੀ। 'ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।'" Evangelism, 307.

ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਬਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਲਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਚਿੱਤਰ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ "ਲਕੀਰਾਂ" ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸੱਤ "ਲਕੀਰਾਂ" ਜੋ ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ ਕੀ?

ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਯਾਜਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਤੀਖੀ ਫਟਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਮਲਾਕੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਭਾਰ। ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕੀ ਏਸਾਉ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ। ਮਲਾਕੀ 1:1, 2.

ਮਲਾਕੀ ਅੱਗੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਹੁਣ, ਹੇ ਜਾਜਕੇ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸੁਣੋਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਲਓਗੇ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਪ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ; ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਮਲਾਕੀ 2:1, 2.

ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਯਾਜਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ "ਸੁਣਨ" ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਾਜਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਚਾ-ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਪਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ "ਸੁਣਦੇ" ਨਹੀਂ ਅਤੇ "ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ" ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਜਾਂ "ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ," ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਾਪ ਆਵੇਗੀ।

ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਨਭਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਓ। ਇਸ ਲਈ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ

ਵੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਨਮੋਲ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਲੱਜਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਅਨਮੋਲ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹੀ ਕੋਨੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਚੱਟਾਨ; ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਇੱਕ ਰਾਜਸੀ ਯਾਜਕਾਈ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਕ ਹੋ; ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਅਦਭੁਤ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:5-10।

ਯਾਜਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ “ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ” ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੀਂਹ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰ ਸਧੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਉਹ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਭਾਰ ਝੱਲਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਸਨ। ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਜਾਂ ਉਹ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਇਕ ਸੱਚੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਥਰ ਬਾਰੇ ਇਕ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਉਸ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ।

ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਸ਼ਟ ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੂਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਸ਼ਾਪਿਤ” ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਸੁਣਨ” ਅਤੇ ਇਲੀਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ “ਰੱਖਣ” ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਲੀਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪਿਤਰਾਂ ਵੱਲ ਫੇਰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਫੇਰਿਆ ਜਾਣਾ ਪਿਤਰਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇਲੀਆਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਲੀਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਯਾਜਕ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਪ ਤਦ ਲਿਆ ਜਦੋਂ 1863 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੇ ਖੋਜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਸ਼ਾਪ 1863 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਪਿਤ ਹਨ), ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ਾਪ ਜੋ ਭਵਿੱਖ-ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਉਸ ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਏਸਾਵ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਪਹਿਲੋਂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਹੋਏ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਆਖਰੀ ਹੈ।

ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਏਸਾਉ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹਨ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ “ਆਵਾਜ਼” ਸੁਣੀ, ਤੇਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਵੱਡੇ ਨੇ, ਪਹਿਲੇ ਨੇ, ਨਾ ਸੁਣਿਆ। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਉਸ ਰਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਯਾਕੂਬ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ

ਅਨੁਭਵ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਅਰਥਾਤ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ, ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਅੰਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਨੁਏਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਜੇਠੇਪਣ ਦੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੁੱਲ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਬਲਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਕਟ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਰੰਭਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਸਮੂਹ, "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ," ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੰਦੇਸ਼ਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੂਰਖ ਯਾਜਕ ਸੁਣਾਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਣਗੇ।

ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:3.

ਜਾਣੂ ਯਾਜਕ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰ ਏਲੀਆਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਚ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਗਵਾਨ ਯੂਹੰਨਾ ਵਾਂਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਹਾੜੀ ਨੂੰ ਰੁੱਖ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਕਿ ਉਹ ਮਨ-ਫਿਰਾਵੇ ਦੇ ਯੋਗ ਫਲ ਲਿਆਉਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਚੀਗਿਆਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛੜ ਜਾਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮਨ-ਫਿਰਾਵੇ ਦੇ ਕੌੜੇ ਅੰਸੂਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਪੀੜ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਗੂੰਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।'" Early Writings, 233.

ਮਿਲਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਲਾਕੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ; ਅਰਥਾਤ ਨੇਮ ਦਾ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਨੰਦ ਮੰਨਦੇ ਹੋ; ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਕੌਣ ਖੜਾ ਰਹਿ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਨਾ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਅਰਪਣ ਕਰਨ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸੌਂ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਵਾ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਅਨਾਥ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭੈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ; ਇਸ ਲਈ ਹੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮਲਾਕੀ 3:1-6.

ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ "ਪਹਿਰੇਦਾਰ" ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮਿਲਰ ਦਾ ਕੰਮ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉੱਠਾਉਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਅਵਸ਼ਜ ਹੀ ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਚਿੱਤਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰਹੀ ਨੂੰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਧੁਨ ਨਾਲ ਫੂਕੇ। ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਿਲਰ ਅਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗਾ।

ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: "ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਅਨਾਥ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ।" ਇੱਥੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ "ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ" ਤੋਂ "ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ।" ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਡਰ ਮੰਨਣ" ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਭੱਠੀ ਵਾਂਗ ਸੜੇਗਾ; ਅਤੇ ਸਭ ਅਹੰਕਾਰੀ, ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਠੂਠੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਐਸਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਾ ਜੜ ਛੱਡੇਗਾ ਨਾ ਟਾਹਣੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਪਰਮ ਦਾ ਸੁਰਜ ਆਪਣੇ ਪੰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਿਆਈ ਲੈ ਕੇ ਉਦਿਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋਗੇ ਅਤੇ ਥਾਨ ਦੇ ਬੱਛਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਧੋਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਂਦੋਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਤਲਵਿਆਂ ਹੇਠ ਸੁਆਹ ਹੋਣਗੇ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਮੈਂ ਹੋਰੇਬ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਸਮੇਤ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵੇਖੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਬੀ ਐਲੀਆਹ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜੇਗਾ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂ। ਮਲਾਕੀ 4:1-6।

- ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਉਤਪੱਤੀ) ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅੰਤ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ)।
- ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਉਤਪੱਤੀ) ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਅੰਤ (ਮਲਾਕੀ)।
- ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਮੱਤੀ) ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਅੰਤ (ਫਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ)।
- ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ (ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ) ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤ (ਫਿਰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ)।
- ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਮਲਾਕੀ ਦਾ ਅੰਤ।
- ਮੱਤੀ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਅੰਤ।
- ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਅੰਤ।
- ਚਾਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ ਜਾਂ ਅੰਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਠ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਵਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਕੀ?

ਉਤਪੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਪੰਜਾਹ ਯੂਸਫ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਸਫ਼ ਇੱਕ ਸੌ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸੁਗੰਧਿਤ ਮਸਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਤਪੱਤੀ 50:26।

ਅਠਤਾਲੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਠਤਾਲੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ, ਜੋ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਸਮਾਪਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਸਫ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਉੱਤੇ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਦੋ ਮੌਤਾਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬੰਧਵਾਸੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯੂਸਫ਼ ਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਨ-ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਯੂਸਫ਼ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਤੋਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਹੁੰ ਲਵਾਈ ਸੀ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਪਿ ਲਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਇੱਥੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਲੈ ਜਾਵੋਗੇ। ਕੁਚ 13:19.

ਉਤਪੱਤੀ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਭਾਗ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ ਅਠਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਯਾਕੂਬ (ਇਸਰਾਏਲ) ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪਛਾਣ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ "ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਨਾਲ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇਗਾ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰੇ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਉਤਪੱਤੀ 49:1, 2.

ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਦੇ "ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਇੱਕ ਬੁਲਾਹਟ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੁਲਾਹਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਸੁਣਨ" ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ "ਕੰਨ ਲਾਉਣ" ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ "ਸੁਣਦੇ" ਹਨ ਅਤੇ "ਕੰਨ ਲਾਉਂਦੇ" ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ "ਮੰਨਦੇ" ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਲਾਹਟ ਹੈ; ਇਹ ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ "ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ" ਕਹਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨੀ" ਹੈ।

ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਏਸਾਵ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਹਰ ਕੋਈ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਾਕੂਬ, ਅਰਥਾਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸਰਾਏਲ, ਅਰਥਾਤ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ, ਦਾ। ਜੇ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਹੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ, ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਯਾਕੂਬ, ਅਰਥਾਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ 26 ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਖਿੰਡਾਉਣਾ ਹੋਏ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਇਕੱਠ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਿੰਡਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੇ ਕੌਮੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇ ਦੀਪਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਕਹੋ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਚਰਵਾਹ ਆਪਣੇ ਝੁੰਡ ਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:10.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇਗਾ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੇਰੇ ਭਰਾ, ਹਾਂ, ਤੇਰੇ ਭਰਾ, ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਦੇ ਮਨੁੱਖ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਸਮੇਤ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓ; ਇਹ ਦੇਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਣਗੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘੋਰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਦਿਲ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਤਮਾ ਪਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਦਿਲ ਕੱਢ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸ ਦਾ ਦਿਲ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 11:14-19।

“ਖਿੰਡਾਓ” ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੀਏ।

ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਰਗ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਾਗੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦਾ ਵਰਗ। ਦੋਵੇਂ ਵਰਗ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਇਹੀ ਰਾਹ ਹੈ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ,” ਪਰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੇ ਨਰਸਿੰਗੋ ਦੀ ਧੂਨ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਤਪੱਤੀ ਅਠਤਾਲੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਹ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਬਾਗੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗ ਤੇਰਹੀਂ ਜਾਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾਂ ਚੇਲੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਜੋ ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, (ਜਿਵੇਂ ਇਫਰਾਈਮ ਹੋਰ ਗੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

“ਗੈਂਹੂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁੜਿਆਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ, ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਨਹੀਂ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਭੀ ਯਹੂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।” Signs of the Times, October 23, 1879.

ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੋਤੀ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀ ਸੀ; ਉਹ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਵੀ ਸੀ।

“ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਜੋ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਅਠਤਾਲੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਕੂਬ ਵੱਲੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਅੱਧੀਆਂ ਗੋਤਾਂ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਅੱਧੀਆਂ ਗੋਤਾਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਗੋਤਾਂ ਹੀ ਸਨ। ਯਹੂਦਾ

ਇਸਕਰਿਓਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਮੌਤਿਯਾਹ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰੂਵੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰੇ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਓਤੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ—ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾਂ ਚੇਲੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਸਨ।

ਯੂਸਫ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਫ਼ਰਾਈਮ (ਤੇਰਹੀਂ ਜਾਤਿ) ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਜਾਤੀਆਂ ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੇ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਯੂਸਫ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਮਨਸ਼ੇ ਦੀ ਥਾਂ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕਿਉਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ? ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬਗਾਵਤ ਅੱਧਿਆਇ ਅਠਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇ। ਅੱਧਿਆਇ ਅਠਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਯਾਕੂਬ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਸਫ਼ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਸ਼ੇ ਜੇਠਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਯੂਸਫ਼ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਨਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਵੇ; ਅਤੇ ਯੂਸਫ਼ ਯਾਕੂਬ ਵੱਲੋਂ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦਾ ਅੰਤ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ 723 BC ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। 723 BC ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਗੋਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦਾ ਰਾਜ, (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਬਾਬੁਲ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਆਇਤ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵਿੱਚ "ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬੁਲ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 723 BC ਵਿੱਚ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਰਾਜ (ਇਸਰਾਏਲ) ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਯੂਸਫ਼ ਦੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਸੀ।

ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਜਿਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਯੂਸਫ਼) ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ (ਯਾਕੂਬ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਅੱਧਿਆਇ 26 ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਵਜੋਂ "ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਖੇਰਾਅ" ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਖੇਰਿਆਂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦੇ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਅੰਤ 538 ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਅੰਤ 1798 ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਬੁਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਬਗਾਵਤ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ। ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਚੇਲੇ, ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਓਤੀ, ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਜੋ ਤੇਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪਛਾਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੀਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ ਖੋਜੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਗੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਉਤਪੱਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਹੋਰ ਲੜੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ:

ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਵਰਗੀ ਤ੍ਰਿਯੁਗੀ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਨ ਵੀ ਹੈ। ਬਚਨ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਤੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਿਆ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਰਗ ਵੀ ਬਚਨ ਹੀ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਤ ਗਬਰਿਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੂਸੀਫ਼ਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੂਸੀਫ਼ਰ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਵਾਹਕ) ਦਾ ਸਥਾਨ ਲਿਆ। ਗਬਰਿਏਲ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਥਵਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਜੀਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਰਚੇ

ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰ ਤੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ, ਜੋ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਨਾ ਗਏ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਵੇਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ, ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਭਿੰਨ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਰਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਆਰੰਭ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰਚਦਾ ਹੈ।

ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:3.

ਯੂਹੰਨਾ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਦੇ "ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਸੁਰ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੂਤਕਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਭਾਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਹੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਅਬਰਾਹਾਮ ਵਾਂਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨੀਂਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਤੁਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਧਰਮੀ ਦਾ ਰਾਹ ਉਸ ਚਮਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਹੋਰੋਂ ਹੋਰ ਚਮਕਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਾਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਹਨੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਹ; ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਾ। ਉਹ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਓੜਲ ਨਾ ਹੋਣ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਜੀਵਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਅਰੋਗਤਾ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਟੇਢੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ, ਅਤੇ ਕੁਰੇਹੇ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਰੱਖ। ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਤੱਕਣ। ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਤੋਲ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰਗ ਪੱਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਨਾ ਸੱਜੇ ਵੱਲ ਮੁੜ, ਨਾ ਖੱਬੇ ਵੱਲ; ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖ। ਨੀਤਿਵਚਨ 4:18-27।

ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਦੱਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਜੇਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਪਰ ਉਹੀ ਜੇਤ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਤ ਅੰਧਕਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਜੇਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਜੇਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਰਗ ਜੋ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ "ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ" ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੱਥਰ, ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਅਜ਼ਮਾਏ ਹੋਏ ਪੱਥਰ, ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਉਹਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ

ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਪਿਤਰਾਂ ਵੱਲ, (ਅਤੀਤ ਵੱਲ) ਮੇੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅੰਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਧਰਮੀ ਦਾ ਰਾਹ ਸਿੱਧਾਈ ਹੈ; ਹੇ ਅਤਿ ਸਿੱਧੇ, ਤੂੰ ਧਰਮੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਤੋਲਦਾ ਹੈਂ। ਹਾਂ, ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਤੇਰੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਵੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਤੈਨੂੰ ਖੋਜਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਨਿਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਧਰਮ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ 26:7-9.

ਪਰਮੇਸੁਰ ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮੀ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੱਧਦੀ ਹੋਈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਮ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਦੀ ਹੋਰ ਵੱਧ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅੱਠਾਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ, ਬਾਹਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵੰਤ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਵਿਲਾਸਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਰਾਹੀਂ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਹੇ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਪਾਓ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 18:1-4।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅੱਠਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਾ, ਤਾਂ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦਾ ਸਿੰਗ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਪਰਖ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਲਵਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੱਸ ਦਾ ਦੂਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੀ ਚਾਦਰ ਸੰਭਾਲੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ।

ਫਿਰ ਉਹ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਿਆ। 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਲੀਨ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ—ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵੱਲ, ਜੋ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹਨ।

ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰਨਾ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਟੇਟਸ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਹਰ-ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰ-ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਹੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ; ਤੋਂ ਭੀ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉੱਫਣ ਵਾਲੀ ਕੋੜਾ-ਵਾਂਗੀ ਮਾਰ ਲੰਘੇਗੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਝੂਠਪੁਣੇ ਦੇ ਹੇਠ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਥਰ, ਇੱਕ ਅਮੋਲ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ; ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੌੜੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ

28:12-16.

ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਲੋਕ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

“ਇਸ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੁਲਾਹਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, ‘ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ।’ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਲਵੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਸੁਰਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।” Review and Herald, December 6, 1892.

ਜੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਜਲ ਰਾਹੀਂ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਆਕਾਸ਼ੀ ਤ੍ਰਿਯੋ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ—ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪਤਮੁਸ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੇਵਤਾ-ਸਰੂਪਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਉਹ ਸੰਯੋਗ, ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਉ ਧਾਰਿਆ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ—ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲੇ। ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤੇਰਹੀ ਜਾਤਿ ਅਤੇ ਤੇਰਹੀ ਚੇਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ “ਤੇਰਾਂ” ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਯਾਜਕ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਐਸਾਊ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਉਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਯਾਕੂਬ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਸਾਊ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਨਬੀ

ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਐਸਾਉ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਸੀ।

ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਰੇਖਾਵਾਂ, ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਨੌਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਜਟਿਲ, ਆਪਸੀ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁੰਝੀ ਹੋਈ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਅਨੇਕਾਂ ਸਾਖੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਮੁਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ?

ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਉਤਾਰ ਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਹੈ।